

DISCIPELSCHAP. LES 32

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze les over het maken van discipelen toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] EXODUS 11:1 – 14:31
----------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Exodus 11:1 – 14:31). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt.

3	MEMORISATIE (20 minuten) [HET EVANGELIE] (4) EFEZIËRS 2:8-9
----------	---

A. MEDITATIE (over een Bijbelgedeelte)

Lees Efeziërs 2:4-10. “Maar omdat God zo barmhartig is, omdat de liefde die Hij voor ons heeft opgevat zo groot is, heeft Hij ons, die dood waren door onze zonden, samen met Christus levend gemaakt. Ook u bent nu door Zijn genade gered. Hij heeft ons samen met Hem uit de dood opgewekt en ons een plaats gegeven in de hemelsferen, in Christus Jezus. Zo zal Hij, in de eeuwen die komen, laten zien hoe overweldigend rijk Zijn genade is, hoe goed Hij voor ons is door Christus Jezus. Door Zijn genade bent u nu immers gered, dankzij uw geloof. Maar dat dankt u niet aan uzelf; het is een geschenk van God en geen gevolg van uw daden, dus niemand kan zich erop laten voorstaan. Want Hij heeft ons gemaakt tot wat wij nu zijn: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid.”

Schrijf het memorisatievers als volgt op het bord. Schrijf de tekstverwijzing ook aan de onderkant en achterkant van je memorisatiekaartje.

(4)

Verlossing is een geschenk Efeziërs 2:8-9 (HSV)	
Want uit genade bent u zalig geworden, door het <u>geloof</u> , <u>en dat</u> niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.	Efeziërs 2:8-9
Efeziërs 2:8-9	

NBV. “Door Zijn genade bent u nu immers gered, dankzij uw geloof. Maar dat dankt u niet aan uzelf; het is een geschenk van God en geen gevolg van uw daden, dus niemand kan zich erop laten voorstaan.”

1. Gods liefde, barmhartigheid en genade.

Wat is het onderscheid tussen liefde, barmhartigheid en genade? God is liefde (1 Johannes 4:8), barmhartig (Lukas 6:36) en genadig (Exodus 34:6). Omdat God ondoordringelijk is, zal Zijn liefde voor zondaars ook onbegrijpelijk en uniek blijven (Deuteronomium 7:7-8). Gods barmhartigheid en genade zijn aspecten van Zijn liefde. Gods barmhartigheid is Zijn liefde voor ons als stakers die medelijden nodig hebben. En Zijn genade is Zijn liefde voor ons als schuldige en onwaardige mensen die vergeving en verlossing nodig hebben.

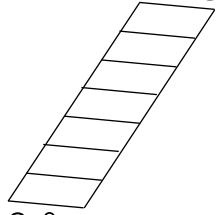
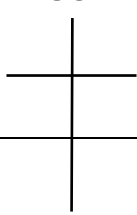
2. Verlossing is uit genade en niet door werken.

God verlost ons uit genade van de zonde zonder dat wij het verdienen.

- Hij verlost ons van de schuld van de zonde door ons volkomen te vergeven!
- Hij verlost ons van de verontreiniging van de zonde door ons te reinigen (1 Johannes 1:9).
- Hij verlost ons van de macht van de zonde door ons van bepaalde verslavingen te bevrijden en ons een nieuwe natuur te geven zodat wij het nieuwe leven kunnen leven (Romeinen 6:6).
- Hij verlost ons van de straf voor de zonde door ons het eeuwige leven te geven (Jesaja 53:5-6).

Verlost worden uit genade is het tegenovergestelde van verlost worden door verdienste

Bijvoorbeeld door de wet te houden of de godsdienstige verplichtingen na te komen: bidden, vasten, geven, verplicht religieuze kleding te dragen als een hoed of hoofddoek, het eten van rein voedsel.

<p>de manier van alle andere godsdiensten is proberen verlost (gerechtvaardigd) te worden door eigen werken (verdienste)</p> <p>GOD</p> <ul style="list-style-type: none">• de wet houden• goede werken doen• godsdienstige plichten na te komen (bidden, vasten, enz.) <p>Verlossing moet verdiend worden!</p> <p>0 alle MENSEN staan op de nullijn 0</p> <p>Het geloof dat kinderen in onschuld geboren worden en dat iedereen zichzelf moet redden (verlossen) door de ladder van eigen werken omhoog te klimmen.</p>	<p>De unieke weg in Jezus Christus: de gelovige wordt behouden (gerechtvaardigd) uit Gods genade en de verdienste van Christus (Zijn dood en opstanding)</p> <p>GOD</p> <ul style="list-style-type: none">• Christus heeft de wet vervuld!• Zijn verdienste is Zijn zoendood en opstanding! <p>Verlossing is een geschenk!</p> <p>0 0</p> <p>alle MENSEN staan ver onder de nullijn</p> <p>Het geloof dat iedereen in zonde geboren is verloren is, een Verlosser nodig heeft (Psalm 51:7; Job 14:4; 15:14) en alleen door Jezus Christus verlost kan worden.</p>
---	---

Als mensen verlost (gerechtvaardigd) kunnen worden door eigen verdienste, bijvoorbeeld door de wet te houden, goede werken te doen of de godsdienstige verplichtingen na te komen (dat wil zeggen zoveel keer per dag te bidden, zoveel keer te vasten, zoveel geld te geven en zoveel pelgrimsreizen te maken), dan hebben mensen God en Zijn werk van verlossing niet meer nodig. Dan hebben mensen de kruisdood en opstanding van Jezus Christus in onze plaats niet nodig! Dan kunnen mensen voor God roemen, pronken of opscheppen dat zij zichzelf verlost hebben!

Maar de Bijbel zegt dat mensen alleen verlost kunnen worden door Gods genade en niet door hun eigen werken of verdiensten! God is de Auteur van verlossing, de Bewerker van verlossing door Jezus Christus en de Schenker van verlossing. Hij biedt verlossing als een gratis geschenk aan. Verlossing moet met lege handen aangenomen worden! Niemand kan verlossing verdienen of kopen of door een loterij winnen!

3. Verlossing is door geloof.

Alle christenen geloven dat mensen alleen verlost worden uit Gods genade, door de zoendood van Jezus Christus en door hun geloof. Maar christenen hebben verschillende meningen hoe je naar “geloof” moet kijken. Sommige christenen zeggen dat alleen genade een geschenk van God is en dat geloof niet een geschenk van God is, maar een werk van de mens is. Andere christenen zeggen dat zowel genade als geloof een geschenk van God is.

(1) De mening dat geloof niet een geschenk van God is, maar alleen de verantwoordelijkheid van de mens.

Deze christenen zeggen dat de woorden in Efeziërs 2:8, “en dat niet uit u, het is de gave van God” niet naar “geloof” verwijst, maar naar “verlossing uit genade”. Dus zij menen dat “verlossing een onverdiend geschenk van God is en dat “geloof” geen onverdiend geschenk van God is, maar eerder een plicht of verantwoordelijkheid van de mens. “Geloof is dus een soort van “goed werk van de mens”.

Deze mening is onwaarschijnlijk, omdat als je zegt, “Verlossing is uit genade” en daarna, “Verlossing is een geschenk” dan is de uitspraak een onnodige herhaling! Bovendien in de Griekse grammatica verwijst het woord: “en dat” (Grieks: kai touto)¹ eerder naar het directe voorgaande woord (antecedent) “geloof” dan naar het verder liggende werkwoord (“is verlost”).

(2) De mening dat geloof een geschenk van God en de verantwoordelijkheid van de mens is.

Deze christenen zeggen dat “genade is het werk van God, niet van een mens” en “geloof is een geschenk van God, niet door een mens uit zichzelf voortgebracht”. Hoewel “geloof” de verantwoordelijkheid en activiteit van de gelovige is (Markus 1:15; Romeinen 1:16), legt Efeziërs 2:8-9 niettemin de nadruk op het feit dat “geloof” in zijn begin en in zijn voortzetting geheel van God afhankelijk is! In Efeziërs 2:7 (HSV) spreekt Paulus over “de allesovertreffende rijkdom van Gods genade” en geeft in vers 8 een bewijs van deze genade, namelijk, dat de christenen te Efeze gered zijn uit genade, door het geloof. Om te voorkomen dat de Efeziërs gaan denken dat zij beloond worden voor hun geloof, voegt Paulus meteen Efeziërs 2:9 toe dat dit geloof (deze beoefening van geloof) niet iets is wat zij uit zichzelf voortbrengen (verwekken), maar dat het een geschenk van God is! De verlossing van de mens is van begin tot eind volkomen afhankelijk van God (Filippenzen 1:6).

¹ A Greek-English Lexicon of the New Testament, Bauer, Arndt and Gingrich zegt dat “kai touto” is een “verklarende kai”, dat wil zeggen een woord dat toegevoegd wordt met het doel het voorgaande woord uit te leggen!

Geloof is zeker een verantwoordelijkheid en activiteit van de mens, maar die verantwoordelijkheid en activiteit is alleen mogelijk nadat God geloof als een onverdiend geschenk geeft.

- “Geloof” wordt eerst door God gegeven (Efeziërs 2:7-8) en daarna door de mens beoefend (Romeinen 3:28)
- evenals “liefde” eerst door God geschonken wordt (Romeinen 5:5) en daarna door de mens beoefend kan worden (Markus 12:30-31)
- en evenals “heiliging” eerst door God geschonken (1 Korintiërs 1:30) en daarna door de mens beoefend kan worden (Romeinen 6:6,19; 1 Petrus 1:15-16).

De verlossing van een mens is van begin tot einde volkomen afhankelijk van God. Al de volgende Bijbelgedeelten spreken over “geloof” als een geschenk van God!

- “Dit is het werk van God: dat u gelooft in Hem Die Hij gezonden heeft” (Johannes 6:19).
- “Ik vertrouw erop dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltooiën zal tot op de dag van Jezus Christus” (Filippenzen 1:6).
- “Er geloofden er zovelen als er (door God) bestemd waren voor het eeuwige leven”. (Geloof werd dus geschonken aan de uitverkorenen) (Handelingen 13:48).
- “De Heer opende haar hart voor (te geloven in) de woorden van Paulus” (zodat zij die kon geloven en inderdaad geloofde) (Handelingen 16:14).
- “Hij bood veel hulp aan hen die door de genade (van God) geloofden” (Handelingen 18:27 HSV).
- “Aan u is de genade geschonken niet alleen in Christus te geloven, maar ook omwille van Hem te lijden” (Filippenzen 1:29).
- “Blijf u inspannen voor uw redding, en doe dat in diep ontzag voor God, want het is God die zowel het willen als het handelen bij u teweegbrengt, omdat het Hem behaagt” (Filippenzen 2:12-13).
- “Aan allen die dankzij de rechtvaardigheid van onze God en van onze redder Jezus Christus hetzelfde kostbare geloof hebben ontvangen als wij” (2 Petrus 1:1).

“Geloof” is alleen mogelijk na het horen van het evangelie (Markus 1:15; Romeinen 10:17)! En het evangelie horen is alleen mogelijk als God iemand stuurt om het evangelie aan je te verkondigen (Romeinen 10:14-17).

- “Hij heeft u als eersten uitgekozen om te worden gered door de Geest die heilig maakt en door het geloof in de waarheid. Hij heeft u daartoe geroepen door het evangelie dat wij u verkondigd hebben en waardoor u zult delen in de luister van onze Heer Jezus Christus” (2 Tessalonicenzen 2:13-14).
- “Hij heeft ons gered en ons geroepen tot een heilige taak, niet op grond van onze daden, maar omdat Hij daartoe uit genade besloten had. Deze genade was ons al vóór alle tijden gegeven in Christus Jezus, maar nu is ze bekend geworden doordat onze redder Christus Jezus is verschenen, die de dood heeft vernietigd en onvergankelijk leven heeft doen oplichten door het evangelie” (2 Timoteüs 1:9-10)!

4. De relatie tussen geloof en werken.

(1) We worden niet verlost door goede werken te doen (Efeziërs 2:9).

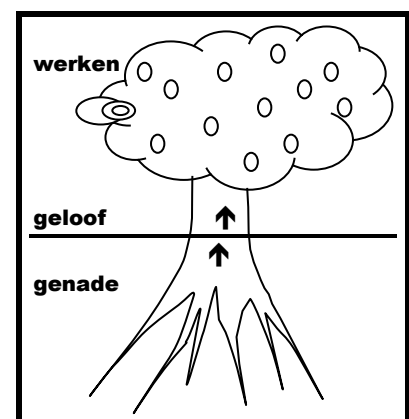
Door een moreel en deugdelijk leven te leiden en alle geboden van God te houden wordt geen mens in Gods ogen gerechtvaardigd. “Daarom zal uit werken van de wet geen vlees (mens) voor Hem (God) gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde” (Romeinen 3:20)! Mensen worden nooit in Gods ogen gerechtvaardigd door het doen van goede werken of religieuze werken (als bidden, vasten, geven en pelgrimsreizen), omdat deze manier God zou beroven van Zijn eer en heerlijkheid die in het verlossingswerk van Christus aan het kruis openbaar werd en ons uit onverdiende genade geschonken werd. Geen mens wordt door zijn eigen inspanning verlost (gered, zalig, behouden), maar alleen door Gods eeuwige besluit die Hij in de tijd uitwerkt door de verkondiging van het evangelie en de overtuiging van de Heilige Geest (2 Tessalonicenzen 2:13-14). Elk grond voor roemen in onszelf wordt uitgesloten!

(2) We worden verlost om goede werken te doen (Efeziërs 2:10).

Het doel van onze schepping (geboorte) en onze geestelijke herschepping (wedergeboorte) is om goede werken te doen. Al voor de grondlegging van de wereld had God al het plan dat het bestaan van mensen op de aarde zinvol en belangrijk zou zijn (Efeziërs 1:4). Heel ons leven zou met goede werken gevuld horen te zijn, goede werken die God al voorbereid heeft opdat wij erin zouden wandelen. Dus, zelfs de goede werken die wij na ons geloof doen, komen niet uit onszelf voort, maar zijn het product van Gods voorbereiding.

Alle goede werken zijn “uit God, door God en tot God”. God is de Auteur van goede werken, Degene die ons in staat stelt goede werken te doen en het Doel van goede werken. De oorsprong van ons leven, ons heden en onze toekomst is alleen van God afhankelijk. Aan Hem de eer (Romeinen 11:36)!

Verlossing kan voorgesteld worden als een boom die bloeit en vrucht draagt. De wortel van verlossing is Gods genade waardoor Hij ons zijn Heilige Geest en het geloof schenkt.

De vrucht van verlossing zijn goede werken die Hij al voorbereid heeft zodat christenen erin zouden wandelen. Jezus Christus verlangt dat mensen die in Hem geloven veel en blijvend vrucht dragen (Johannes 15:5,16)! Ons christelijke gedrag en daden werken samen met ons christelijke geloof en maakt ons geloof compleet (Jakobus 2:22).

B. MEMORISATIE EN REPETITIE

1. **Schrijf** het Bijbelvers op een kaartje of op een bladzijde van een notitieboekje.
2. **Leer** het Bijbelvers op de juiste manier uit je hoofd. **(4) Verlossing is een geschenk. Efeziërs 2:7-8.**
3. **Repeteer.** Overhoor het laatst gememoriseerde Bijbelvers twee aan twee.

4	BIJBELSTUDIE (70 minuten) [GEMEENTE / KERK] (4) DE DOELEN VAN DE GEMEENTE. EFEZIËRS 4:1-16
----------	---

Maak gebruik van de vijf stappen methode en doe samen Bijbelstudie uit **Efeziërs 4:1-16**.

STAP 1. LEES.

GODS WOORD

Lees. We gaan Efeziërs 4:1-16 met elkaar bestuderen.

Laat ieder groepslid om de beurt één vers uit dit Bijbelgedeelte voorlezen.

STAP 2. ONTDEK.

WAARNEMINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ?

OF: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART?

Schrijf op. Zoek één of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben.

Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.

4:1-11

Ontdekking 1. De groei van de gemeente is afhankelijk van eenheid en verscheidenheid.

De groei van de gemeente is afhankelijk van de eenheid in de Gemeente. En deze eenheid is weer afhankelijk van de manier waarop christenen leven. Wanneer alle christenen de weg gaan die past bij hun roeping als christenen, namelijk, zich bescheiden, zachtmoedig, geduldig, verdraagzaam en liefdevol gedragen, dan zal de Gemeente (Kerk) veel makkelijker een eenheid zijn en groeien (Efeziërs 4:1-6).

De groei van de Gemeente is afhankelijk van de verscheidenheid in de Gemeente. En deze verscheidenheid is weer afhankelijk van het functioneren van de verscheidenheid van genadegaven van de christenen. Wanneer alle christenen met hun verschillende genadegaven (geestesgaven) dienen, dan zal de Gemeente (Kerk) veel makkelijker een eenheid zijn en groeien. Elke christen zal voelen dat hij nodig is en zal een ander het gevoel geven dat hij ook nodig is (Efeziërs 4:7-11).

4:12-16

Ontdekking 2. De groei van de gemeente is erg afhankelijk van relaties, volwassenheid en specifieke bedieningen van de gemeente.

Relaties gebaseerd op de waarheid en de liefde (Efeziërs 4:15) doen de Gemeente groeien. Volwassen christenen die hun eigen persoonlijke christelijke overtuigingen hebben (Efeziërs 4:13-14) doen de Gemeente groeien. En verschillende christelijke bedieningen (Efeziërs 4:12,16) doen de Gemeente groeien. Hoe meer bedieningen er in de Gemeente zijn, hoe meer verschillende christenen actief betrokken in de Gemeente zullen zijn. Eenheid op basis van eenvormigheid doodt geestelijke groei, maar eenheid op basis van verscheidenheid van gaven en bedieningen bevordert de groei van de Gemeente!

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELKE VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Efeziërs 4:1-16 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Oplezen. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze om de beurt in de kring hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

Hierna volgen enkele voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

(1) HET DOEL VAN DE GEMEENTE IS OM HET CHRISTELIJK LEVEN ZICHTBAAR UIT TE LEVEN.

4:1-2

Vraag 1. Tot welk soort leven roept God christenen in de Gemeente?

Aantekeningen. Efeziërs 4:1 zegt, “Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is.” Een christelijk leven dat Gods roeping waardig is, wordt gekenmerkt door zeven deugden: bescheidenheid, zachtmoedigheid, geduld, verdraagzaamheid, liefde, vrede en eenheid. Bijvoorbeeld.

(1) Wat is zachtmoedigheid?

Een christen die zachtmoedig is, heeft innerlijke kracht om liever onrecht te verdragen dan letsel toe te brengen. Een zachtmoedig mens is niet een zwak en futloos persoon die meewaait met elke wind, maar hij blijft onderdanig als hij geprovoceerd wordt. Hij wordt niet gemakkelijk geprovoceerd om negatief te reageren. Hij beschouwt wat anderen denken of zeggen niet gauw als een persoonlijke aanval. Hij gaat niet snel op zijn rechten staan. Hij realiseert zich dat zijn rechten eigenlijk voorrechten zijn die God hem uit genade schenkt.

(2) Wat is vrede?

Een christen heeft vrede met God en met ander mensen. Vrede met God betekent vrij zijn van schuld. Vrede is de overtuiging dat zonden uit het *verleden* vergeven zijn. Vrede betekent vrij zijn van vrees. Vrede is de overtuiging dat de *tegenwoordige* moeilijkheden zullen meewerken ten goede. Vrede betekent vrij zijn van het gevoel van verlatenheid. Het is de overtuiging dat de *toekomst* je niet van God kan scheiden. Vrede met God brengt rusteloze gedachten tot rust, vult een leeg hart met tevredenheid en maakt een gebroken leven weer heel. Vrede met ander mensen betekent de afwezigheid van gevoelens van schuld, vrees of verwerping. Vrede met ander mensen betekent dat strijd verwisseld wordt met harmonie en afbraak met opbouw. Vrede is de vrucht van heling, dat wat gebroken was weer heel gemaakt is!

(2) HET DOEL VAN DE GEMEENTE IS OM DE EENHEID TE BEWAREN.

4:3

Vraag 2. Hoe handhaven christenen praktisch de eenheid van de Geest?

Aantekeningen. Sommige suggesties om de eenheid van de Geest te handhaven zijn:

- Beschouw jezelf liever als een lid van het Lichaam van Christus (iets wat de Bijbel leert) dan een lid van een of ander kerkgenootschap (iets wat menselijke tradities bevorderen).
- Laten verschillende gemeentes dezelfde belijdenis (de Apostolische Geloofsbelijdenis) gebruiken in plaats van hun traditionele belijdenis
- Gebruik hetzelfde gebed (het “Onze Vader”)
- Breng “een overleg vergadering” (niet: “een besluitvormende vergadering”) van christelijke gemeenten in je stad tot stand en probeer de grote opdracht met elkaar uit te voeren.
- Organiseer eenmaal per jaar een bijeenkomst van alle christenen in je buurt. Zing met elkaar, bespreek een bekend Bijbelgedeelte met elkaar en bid met elkaar.
- Help een worstelende gemeente om weer overeind te komen in plaats van haar leden weg te rekruteren.
- Pas de volgende drie principes toe:
 - (1) Eenheid in essentiële zaken (wat de Bijbel als absoluut noodzakelijk openbaart)
 - (2) Acceptatie in niet-essentiële zaken
 - (3) Liefde in alles

4:4-6

Vraag 3. Welk eenheid moeten christenen bewaren?

Aantekeningen. In Efeziërs 4:1-6 valt de nadruk op de eenheid van de Gemeente (Kerk). De eenheid van de Gemeente is niet uiterlijk en *georganiseerd*, maar innerlijk en *organisch*. Eenheid wordt niet van boven afgedwongen door een of ander overkoepelende organisatie of kerkgenootschap, maar is het resultaat van Jezus Christus die in haar woont.

- Volgens de Bijbel hoort elke gemeente volkomen onafhankelijk van overkoepelende structuren te zijn (als een wereldwijde Concilie of een synode, raad, of conferentie van een of ander kerkgenootschap)
- Maar alle plaatselijke gemeenten in de wereld zijn samen onderling (wederzijds) afhankelijk onder de leiderschap van de Hoofd, Jezus Christus (door middel van Zijn Woord, Zijn Geest en een eigen raad van oudsten)!

En omdat de Gemeente (Kerk) bestaande uit alle plaatselijke gemeenten in de wereld één geestelijke eenheid onder Jezus Christus is, namelijk, “het Lichaam van Jezus Christus”, moeten alle christenen zich “inspannen de eenheid die de Heilige Geest geeft te bewaren”! Deze eenheid wordt zichtbaar gedemonstreerd, niet door *een eenheid van organisatie* (als onder een paus, aartsbisschop, patriarch, concilie, synode, conferentie of kerkgenootschap), maar *een geestelijke eenheid*. Deze geestelijke eenheid wordt zichtbaar gedemonstreerd doordat alle gemeenten dezelfde God van de Bijbel

aanbidden, dezelfde Verlosser van zonden hebben en door de inwoning van dezelfde Heilige Geest. Zij hebben hetzelfde Christelijke Geloof zoals opgetekend in dezelfde Bijbel, dezelfde liefde en dezelfde hoop.

(3) HET DOEL VAN DE GEMEENTE IS OM DE VERScheidenHEID TE BEWAREN.

4:7

Vraag 4. Welk verscheidenheid moet de gemeente bewaren?

Aantekeningen. In Efeziërs 4:7,11 valt de nadruk op de verscheidenheid van de Gemeente (Kerk). Deze verscheidenheid is het resultaat van een verscheidenheid van genade (vers 7) en een verscheidenheid van genadegaven (vers 11) die Jezus Christus Zelf aan Zijn Gemeente in de wereld gegeven heeft. En het is het resultaat van een verscheidenheid van bedieningen en een verscheidenheid van werkingen of openbaringen van de Geest (1 Korintiërs 12:4-7).

Er bestaat een groot verscheidenheid van genadegaven (geestesgaven) onder de leden van het Lichaam van Christus. De lijsten van genadegaven in Romeinen 12:4-8, 1 Korintiërs 12:7-11,28-30, Efeziërs 4:11 en 1 Petrus 4: 10-11 zijn niet bedoeld om volledig te zijn. De verscheidenheid van genadegaven bevordert de eenheid van de Gemeente, omdat iedere christen zijn of haar genadegave inzet om anderen te dienen en ieder christen de inzet van andere christenen nodig heeft. Christenen ontvangen genade in verschillende mate en in verscheidenheid, niet voor henzelf, maar om er andere christenen mee te dienen, anderen toe te rusten om een verscheidenheid van bedieningen te verrichten, om de wereldwijde Gemeente (Kerk) en plaatselijke gemeenten op te bouwen en om God te verheerlijken.

Christenen dienen vier belangrijke zaken met betrekking tot de genadegaven te onthouden:

- Christenen moeten genadegaven beschouwen als een geschenk (1 Korintiërs 12:11; Efeziërs 4:7-8) en niet als het product van hun eigen kundigheid of vindingrijkheid
- Christenen moeten ieder genadegave beschouwen als beperkt in omvang, “naar de maat waarmee Christus geeft” (Efeziërs 4:7)
- Christenen moeten zich realiseren dat sommige genadegaven “functies” (bedieningen) als “onderricht” (Romeinen 12:7) zijn en andere genadegaven “ambten” (aangewezen dienaren) als “leraren” (Efeziërs 4:11) zijn
- Christenen moeten hun genadegave(n), niet voor eigen eer gebruiken, maar voor het welzijn van de hele Gemeente en tot Gods eer (1 Petrus 4:10-11).

4:8-10

Vraag 5. Wat betekent: “het afdalen” en “het opstijgen” van Jezus Christus?

Aantekeningen.

De juiste vertaling van Efeziërs 4:8 is: “Toen Hij omhoog voer, nam Hij krijgsgevangenen mee, (en) gaf Hij gaven aan de mensen.”²

(1) De tekst in het Oude Testament en in het Nieuwe Testament.

De woorden in Psalm 68:18-19 worden niet aangehaald in Efeziërs 4:8, maar wel toegepast. Wat over God in het Oude Testament gezegd wordt, gaat in Jezus Christus in het Nieuwe Testament in vervulling! Het Oude Testament en het Nieuwe Testament zijn door dezelfde Geest van Jezus Christus geïnspireerd (1 Petrus 1:10-12) en omdat het Oude Testament het best in het Nieuwe Testament uitgelegd wordt (Kolossenzen 2:17) en omdat de apostelen van Jezus Christus de volledige openbaring ontvangen hebben (Johannes 16:13-15), heeft de apostel Paulus het recht wat er over God in het Oude Testament gezegd wordt op Jezus Christus in het Nieuwe Testament toe te passen!

In het Oude Testament trok God met ontelbare strijdswagens (denk aan engelen) van de berg Sinai (waar de Wet gegeven werd) naar Zijn heiligdom op de berg Sion (waar de tempel staat). Hij voerde krijgsgevangenen (overwonnen volken) mee en ontving geschenken (een opgelegde schatting). En Hij keert triomfantelijk naar Zijn woning (de tempel op de berg Sion) terug. De ark die de aanwezigheid van God symboliseerde en van de berg Sion naar beneden naar het slagveld werd gedragen en na de overwinning weer triomfantelijk omhoog naar de berg Sion werd gedragen is een duidelijke afschaduwing van de vernedering van Christus (Zijn menswording) en Zijn verheerlijking (Zijn hemelvaart).

In het Nieuwe Testament daalde Jezus Christus van Gods woning in de hemel naar “de lagere delen van de aarde”, dat wil zeggen naar de aarde die lager dan de hemel ligt. Na Zijn dood en opstanding uit de dood, keerde Hij triomferend naar de hemel terug.

Zijn hemelvaart wordt voorgesteld als de triomftocht van een generaal die na zijn overwinning naar Rome terugkeert. Zo een generaal voerde krijgsgevangenen achter zijn strijdswagen met zich mee en deelde geschenken uit aan de mensen. Ook Jezus Christus voert gevangenen met Zich mee.

- In 2 Korintiërs 2:14 en in Efeziërs 4:8 zijn deze “gevangenen” christenen die Hij door Zijn volbrachte verlossingswerk in liefde (zijn barmhartigheid en genade) heeft overwonnen. Hij ontving deze gevangenen als

² A Greek–English Lexicon of the New Testament van Bauer, Arndt en Gingrich. NIV. “When he ascended on high, he led captives in his train and gave gifts to men”.

“oorlogsbuit” van Zijn volbrachte verlossingswerk. De christenen volgen Jezus Christus nu in Zijn triomftocht die met zijn hemelvaart begon. Jezus Christus ontving deze christenen om hen met hun genadegaven aan Zijn Koninkrijk en de bediening van het Koninkrijk op de aarde te geven.

- In Kolossenzen 2:15 zijn deze “gevangenen” de overheden en machten van het koninkrijk van de wereld die ontwapend zijn.

De genadegaven. Jezus Christus ontving om te geven! Hij ontving deze gevangenen om ze aan Zijn koninkrijk te geven het werk van het koninkrijk op de aarde te doen. In Efeziërs 4:11 zijn “de apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraren” genadegaven (geestesgaven) die Jezus Christus aan Zijn Gemeente (Kerk)(en niet noodzakelijk aan een speciaal kerkgenootschap of plaatselijke gemeente) gegeven heeft om christenen toe te rusten voor het werk in Zijn dienst om het Lichaam van Christus (de Gemeente) op te bouwen. De genadegaven in Efeziërs 4:11 kunnen “functies in bedieningen” zijn, maar zijn eerder “ambten” (aangestelde dienaren) in de Gemeente.

De leiderschap in gemeenten. Wat belangrijk is, is dat deze ambten (officiële functies) onder het leiderschap van de raad van oudsten in de plaatselijke gemeente moeten functioneren, omdat de apostelen van Jezus Christus de raad van oudsten aangewezen hebben als de leiding in elke plaatselijke gemeente (Handelingen 14:23; Titus 1:5; 1 Petrus 5:1) en zichzelf niet boven de raad van oudsten hebben gesteld (1 Petrus 5:1; 2 Johannes 1). Sommige oudsten (ouderlingen) kunnen een van deze genadegaven bezitten, maar het is niet een vereiste om een oudste (ouderling) te worden. Gewone leden in de plaatselijke gemeente kunnen ook een van deze genadegaven ontvangen (1 Korintiërs 12:11).

(2) De menswording (het afdalen) en hemelvaart (het opstijgen) van Jezus Christus.

Het afdalen van Jezus Christus naar “de lagere delen van de aarde” (Psalm 139:15 HSV “in de laagste plaatsen van de aarde”) word vergeleken met het opvaren van Jezus Christus “boven alle hemelen”.³ De apostel Paulus in Efeziërs 4:9-10 en de apostel Petrus in 1 Petrus 3:18-21 (HSV) verwijzen NIET naar een afdaling van Jezus naar de geesten in de onderwereld of hel (om hen het evangelie te vertellen), maar naar het afdalen van Jezus Christus tot een positie lager dan enig mens ooit is afgedaald! Hoewel Jezus Christus volkomen gelijk was aan God de Vader, heeft Hij Zich ontleidigd (HSV), dat wil zeggen deed Hij afstand van (NBV) Zijn heerlijke positie en niet van Zijn Goddelijke Wezen, nam de gevallen natuur van de mens erbij aan, stierf als een crimineel aan het kruis (Filippenzen 2:5-8) en werd in Zijn menselijke natuur door God verlaten (Matteüs 27:46).

Daarom heeft God Hem verhoogd tot de hoogste positie in het universum, zodat eenmaal alle knieën voor Hem zouden buigen en alle tongen zouden belijden dat Hij waarlijk de Zoon van God is, de Koning van koningen en Heer van heren (Jesaja 45:23; Efeziërs 1:20-21; Filippenzen 2:9-11; cf. 1 Petrus 3:22). Niemand dan alleen Jezus Christus is ooit vanuit de hemel afgedaald naar een positie waar Hij alle zonden van de wereld en de straf voor de zonden op Zich nam en ook de angsten van de hel moest lijden (Matteüs 27:46)⁴! Niemand dan alleen Jezus Christus is ooit naar de hemel opgevaren naar een positie aan de rechterhand van God de Vader om Gods plan van verlossing en oordeel in de wereld te openbaren en ook uit te voeren (Openbaring 5:1-14)!

(3) Het Koninkrijk van Christus in haar finale fase.

De triomf van Jezus Christus zal compleet zijn wanneer Christus “alles met Zijn aanwezigheid zal vullen (volledig, volmaakt zal maken) (Efeziërs 4:10). De Christelijke Gemeente (Kerk) zal “de volheid zijn van Hem die alles in allen vervult” (Efeziërs 1:23; 2 Petrus 1:4; 1 Johannes 3:1-3; zie Romeinen 11:25-26). Christus zal heersen totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gebracht (1 Korintiërs 15:25). God zal “alles in de hemel en op aarde onder één hoofd bijeenbrengen onder Christus” (Efeziërs 1:10). Zijn Koninkrijk zal het hele universum vullen (Daniël 2:44)! En Zijn Koninkrijk zal eeuwig zijn (2 Petrus 1:11)!

(4) HET DOEL VAN DE GEMEENTE IS OM ALLE CHRISTENEN TOE TE RUSTEN VOOR HET WERK IN ZIJN DIENST.

4:11-12

Vraag 6. Hoe rust een gemeente christenen toe?

Aantekeningen.

(1) De genadegaven die toerusten.

Een gemeente rust christenen toe door middel van christenen die in staat zijn om andere christenen toe te rusten. Ze zijn door Christus en de oudsten aangewezen om als “apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraren” te dienen.

³ Grieks: εις τα κατωτερα [μερη] της γης + υπερανω παντων των ουρανων

⁴ Jezus Christus in nooit naar “de hel” neergedaald, de plaats “die voor de duivel en zijn engelen bestemd is” (Matteüs 25:41). Tijdens Zijn kruisiging leed Hij onder de angsten “door God verlaten te zijn” (Matteüs 27:46; zie. 2 Tessalonicenzen 1:9). 1 Petrus 3:18-22 leert dat Jezus Christus na Zijn opstanding door de Geest, *ergens* ging (namelijk: hij vaarde op naar de hemel) (vers 22) en iets verkondigde (namelijk: Zijn volledige triomf door Zijn opstanding, hemelvaart en troonsbestijging) aan de wereld van ongelovigen (die gesymboliseerd wordt door “de geesten in de gevangenis die voorheen ongehoorzaam waren als in de dagen van Noach”) (zie Matteüs 24:37-39). De onderwijzing dat Jezus gedurende Zijn dood afdaalde naar de onderwereld of dodenrijk om daar het evangelie te verkondigen aan doden om zodoende hen een tweede kans te geven zich te bekeren, is een volkomen valse leerstelling!

- “De apostelen” zijn christenen die (als zendelingen, missionarissen) uitgezonden worden om een bijzondere taak uit te voeren als bv. het stichten van nieuwe gemeenten (of huisgemeenten).
- De “profeten” zijn christenen die het Woord van God vooral aan christenen verkondigen.
- De “evangelisten” zijn christenen die het evangelie vooral aan niet-christenen verkondigen.
- De “herders” zijn christenen die zorgen voor de gemeente.
- De “leraren” zijn christenen die de waarheden van de Bijbel aan anderen onderwijzen.

De christenen die deze genadegaven ontvangen, bekleden niet noodzakelijk een positie of ambt en zijn niet noodzakelijk de leiders (oudsten/ouderlingen) van de gemeente. De leiding in de gemeente blijft “de raad van oudsten” (1 Timoteüs 4:14). Christenen met bovengenoemde genadegaven moeten altijd onder het gezag en toezicht van de plaatselijke raad van oudsten in elke gemeente fungeren. Natuurlijk kunnen ook oudsten (ouderlingen) genadegaven ontvangen die anderen toerusten (1 Timoteüs 5:17).

(2) Het doel van de genadegaven die toerusten.

De christenen die genadegaven ontvangen hebben om anderen toe te rusten moeten christenen helpen Christus (en niet een of ander leider) te dienen en het Lichaam van Christus (en niet een of ander kerkgenootschap) op te bouwen. Zij worden toegerust om een van de vele taken of bedieningen in de plaatselijke gemeente of de wereldwijde Gemeente uit te voeren. Bijvoorbeeld, sommige christenen worden toegerust om evangelisatie te doen en anderen om discipelen te maken. Sommige christenen worden toegerust om te spreken, onderricht te geven, voorlichting en adviezen te geven, mee te helpen in een of ander bediening, te zorgen, te geven en te bidden, enz. En nog weer andere christenen worden toegerust om voor de kinderen, de jeugd, de vreemdelingen en de vluchtelingen te zorgen. Geen lid van de gemeente hoort de gemeente passief bij te wonen. Ieder lid van de gemeenten hoort uiteindelijk een taak te hebben die Jezus Christus Zelf toewijst (Markus 13:34; 1 Korintiërs 3:5-6).

De Christelijke Gemeente is al de meest invloedrijke groep mensen op aarde! De wereldwijde Gemeente van Christus is het grootste bedrijf op aarde! Dus, wanneer ieder christen één taak in de wereld aanpakt dan zal de wereldwijde Gemeente nog een grotere invloed op de wereld uitoefenen! Christenen vertellen al aan mensen in elk land van de wereld over Jezus Christus. Christenen zijn al bezig gezonde gezinnen en gemeenschappen op te bouwen in de wereld. Christenen leveren een positieve bijdragen aan scholen, ziekenhuizen en andere delen van de maatschappij. Christenen schrijven goede boeken om te lezen, componeren goede muziek om te zingen, en goede visuele programma's om naar te kijken. Elk christen hoort betrokken te zijn bij het vestigen van het Koninkrijk van God. Het Koninkrijk van God is de soevereine heerschappij van Jezus Christus in de harten en levens van mensen op de aarde (Kolossenzen 1:13)!

Wanneer een gemeente deze doelen najagen, zal de gemeente groeien in geestelijke kwaliteit en in numerieke kwantiteit! En die gemeente zal God verheerlijken!

(5) HET DOEL VAN DE GEMEENTE IS OM ALLE CHRISTENEN VOLWASSEN DISCIPELEN VAN CHRISTUS TE MAKEN.

4:13-16

Vraag 7. Hoe helpt een gemeente christenen om discipelen van Christus te maken?

Aantekeningen.

Efeziërs 4:13-14 zegt, “totdat wij alle komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volwassenheid van Christus, opdat wij geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden.”

(1) Het doel van discipelschap is een persoonlijke kennis van Jezus Christus.

Christelijke discipelschap begint Jezus Christus persoonlijk te kennen. De nadruk ligt op “kennis” in subjectieve zin. Een mens kan alleen tot een discipel groeien door Jezus Christus persoonlijk te kennen als Verlosser en Heer. En dit kennen van Jezus Christus impliceert dat christenen een voortdurende persoonlijke en intieme omgang met Jezus Christus handhaven (Johannes 15:5-8).

(2) Het doel van discipelschap is om een goede grip op het Christelijke Geloof (de onderwijzingen van de Bijbel) te krijgen.

Christelijke discipelschap is gebaseerd op kennis en praktijk van de Bijbel. De nadruk ligt op “geloof” in objectieve zin. Een mens kan alleen doorgaan met groeien door een goede grip op de hele Bijbel te krijgen.⁵ De eenheid in de wereldwijde Christelijke Kerk en in elke afzonderlijke plaatselijke gemeente behoort gebaseerd te zijn op de onderwijzingen van de Bijbel (correct uitgelegd). Dat vormt “het Christelijke geloof”.

(3) Het doel van discipelschap is volwassenheid.

Volwassen christenen horen andere christenen te helpen naar volwassenheid te groeien. Ze maken nieuwe gelovigen tot discipelen van Jezus Christus door hen te helpen in een groeiende relatie tot Christus, Christus te gehoorzamen en een christelijke karakter en levensstijl te ontwikkelen. De maat van christelijke volwassenheid is Christus gelijkvormigheid.

⁵ Bestudeer www.deltacursus.nl over discipelschap gebaseerd op het Oude Testament, Nieuwe Testament en Praktische christendom.

(4) De gevolgen van discipelschap zijn stabiliteit, oprechte relaties en opbouw van de hele gemeente.

Efeziërs 4:15-16 zegt, “Maar dat wij, door ons in liefde aan de waarheid te houden, in alles toe zouden groeien naar hem Die het Hoofd is, namelijk Christus. Van Hem uit wordt het hele lichaam samengevoegd en bijeen gehouden door elke band die ondersteuning geeft, in overeenstemming met de mate waarin ieder deel werkzaam is. Zo verkrijgt het lichaam zijn groei, tot opbouw van zichzelf in de liefde.”

Sommige zichtbare gevolgen van discipelschap is dat christenen vaststaan in het Christelijke Geloof, de christelijke waarheden echt geloven, spreken en doen en zichzelf toewijden elkaar in de Gemeente op te bouwen. Dus, de eenheid onder christenen is gebaseerd op een persoonlijke relatie met Jezus Christus, op vasthouden aan het Christelijke Geloof zoals onderwezen in de Bijbel, op groeien tot christelijke volwassenheid en op opbouwen van elkaar in de wereldwijde gemeente.

Zijn deze doelen van de gemeente in de bijbel ook de doelen van jouw gemeente?

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Een lijst maken. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Efeziërs 4:1-16.

Overweeg. WELKE MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing aan anderen te vertellen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst van mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Efeziërs 4:1-16.

- 4:1. Bewandel de weg die past bij de roeping die je ontvangen hebt.
- 4:1. Leer zachtmoedig te zijn. Bied weerstand aan provocatie. Laat je niet provoceren om negatief te reageren. Beschouw niet gauw wat anderen zeggen of doen als een persoonlijk aanval. Sta niet op je rechten.
- 4:3. Span je in om de eenheid in de plaatselijke gemeenten en in de wereldwijde Gemeente te bewaren.
- 4:4-6. Onthoud dat er maar één God is (boven allen, door allen en in allen), één Heer Jezus Christus (God Die de menselijke natuur in de menselijke geschiedenis aannam) en één Heilige Geest (God Die in de harten en levens van christenen leeft) (zie 1 Korintiërs 8:6). Onthoud dat er maar één Heilig Boek (de Bijbel) is dat één geloof (het Christelijk Geloof) leert dat alle mensen zouden moeten hebben. Onthoud dat er maar één Gemeente of Kerk (het Lichaam van Christus) in de wereld is en dat alle plaatselijke gemeenten of huisgemeenten daar een deel van zijn evenals fysieke ledematen aan één fysiek lichaam verbonden is (1 Korintiërs 12:12-13).
- 4:7. Aanvaard het feit dat jouw genadegave *een afgemeten gave* van Christus is en daarom *beperkt in omvang* is.
- 4:11-12. Als je een ambt als leraar, herder, evangelist prediker of zendeling hebt, dan is *je belangrijkste taak* om andere christenen toe te rusten voor een taak in de gemeente. Traditionele leiders (als pastoors, dominees en voorgangers) moeten ophouden alles in de gemeente zelf te doen, omdat het Hoofd van het Lichaam wil dat elk lid van het Lichaam een functie heeft!
- 4:13-14. Je doel als christen moet zijn om geestelijk te groeien en volwassen te worden. De standaard van volwassenheid is om meer te gaan lijken op Jezus Christus. Twee terreinen zijn belangrijk: je persoonlijke relatie met Jezus Christus en je kennis van het Christelijk Geloof in de Bijbel.
- 4:15-16. Je doel als christen moet zijn volledig toe te groeien naar Jezus Christus en een actief deel te hebben aan de groei van de wereldwijde Gemeente (Kerk).

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Efeziërs 4:1-16.

Ik wijd me toe om een paar christenen te helpen om te groeien naar volwassenheid in Christus, zodat zij een persoonlijke relatie met Jezus Christus hebben, het Christelijke Geloof in de Bijbel goed kennen en gehoorzamen.

Ik wil ook een paar christenen toerusten voor een taak in de gemeente, bijvoorbeeld om evangelisatie te doen, discipelen te maken, te spreken of onderricht uit de Bijbel te geven.

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Efeziërs 4:1-16.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5	GEBED (8 minuten)	[VOORBEDEN] BIDDEN VOOR ANDEREN
----------	--------------------------	--

Als er tijd is ga door met bidden in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor de mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laat de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om discipelen te maken. Verkondig, leer en bestudeer de Bijbelstudie van Efeziërs 4:1-16 met iemand anders of met een kleine groep mensen.
2. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Exodus 16:1 – 19:25**. Maak gebruik van je uitgekozen Bijbelvers of favoriete waarheid methode.
3. Memorisatie. Overdenk en leer uit je hoofd. **(4) Verlossing is een geschenk. Efeziërs 2:8-9.** Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
4. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
5. Houd je notities bij. Deze keer over stille tijd, memorisatie, Bijbelstudie en deze opdracht.